

8 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ

Αἰμιλιανοῦ ἐπισκ. Κυζίκου (†813-20). Μύρωνος ἐπισκόπου Κρήτης (†350), Τριανταφύλλου νεομάρτυρος ἐκ Ζαγοράς (†1680), Ἀναστασίου νεομάρτυρος τοῦ ἐν Θεσσαλονίκῃ (†1794). Καλλινίκου μητροπολίτου Ἐδέσσης (†1984).

* * * * *

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Ὁ ἱερεὺς· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Καὶ ἄρχεται ὁ Ἀναγνώστης ἀναγινώσκων τὸν Προοιμιακὸν Ψαλμόν, λέγων οὕτω·

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ, Χριστῷ τῷ Βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Ψαλμὸς ργ' (103).

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον· Κύριε ὁ Θεός μου, ἐμεγαλύνθης σφόδρα. Ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐνεδύσω, ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον. Ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὥσει δέρριν, ὁ στεγάζων ἐν ὕδασι τὰ ὑπερῶα αὐτοῦ. Ὁ τιθεὶς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων. Ὁ ποιῶν τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα. Ὁ θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς, οὐ κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. Ἄβυσσος ὡς ἱμάτιον τὸ περιβόλαιον αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὁρέων στήσονται ὕδατα. Ἀπὸ ἐπιτιμῆσεώς σου φεύξονται, ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σου δειλιάσουσιν. Αναβαίνουσιν ὄρη, καὶ καταβαίνουσι πεδία εἰς τὸν τόπον, ὃν ἐθεμελίωσας αὐτά. Ὅριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται, οὐδὲ ἐπιστρέψουσι καλῦψαι τὴν γῆν. Ὁ ἐξαποστέλλων πηγὰς ἐν φάραγγιν, ἀναμέσον τῶν ὁρέων διελεύσονται ὕδατα. Ποτιοῦσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, προσδέξονται ὄναγροι εἰς δίψαν αὐτῶν. Ἐπ' αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσει· ἐκ μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν. Ποτίζων ὄρη ἐκ τῶν ὑπερώων αὐτοῦ· ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ. Ὁ ἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι, καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων. Τοῦ ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς, καὶ οἶνος εὐφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου. Τοῦ ἱλαρῦναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ· καὶ ἄρτος καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει. Χορτασθήσονται τὰ ξύλα τοῦ πεδίου, αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου ὥς ἐφύτευσας. Ἐκεῖ στρουθία ἐννοοσεύσουσι, τοῦ ἐρωδιοῦ ἡ κατοικία ἡγεῖται αὐτῶν. Ὅρη τὰ

ὕψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα καταφυγὴ τοῖς λαγωοῖς. Ἐποίησε σελήνην εἰς καιρούς· ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ. Ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ· ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ. Σκύμνοι ὠρυόμενοι τοῦ ἀρπάσαι, καὶ ζητῆσαι παρὰ τῷ Θεῷ βρώσιν αὐτοῖς. Ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος, καὶ συνήχθησαν, καὶ εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται. Ἐξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ ἕως ἐσπέρας. Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας· ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου. Αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὐρύχωρος· ἐκεῖ ἔρπετά, ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμός, ζῶα μικρὰ μετὰ μεγάλων. Ἐκεῖ πλοῖα διαπορεύονται· δράκων οὗτος, ὃν ἔπλασας ἐμπαίζειν αὐτῇ. Πάντα πρὸς σὲ προσδοκῶσι, δοῦναι τὴν τροφήν αὐτῶν εἰς εὐκαιρον. Δόντος σου αὐτοῖς, συλλέξουσιν. Ἀνοίξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητος· ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον, ταραχθήσονται. Ἀντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ ἐκλείψουσι, καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν. Ἐξαποστελεῖς τὸ πνεῦμά σου, καὶ κτισθήσονται, καὶ ἀνακαταστήσεις τὸ πρόσωπον τῆς γῆς. Ἦτω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας· εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ. Ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν· ὁ ἀπτόμενος τῶν ὀρέων καὶ καπνίζονται. Ἄσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῶ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω. Ἡδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογὴ μου, ἐγὼ δὲ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ. Ἐκλείποιεν ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ ἄνομοι, ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν.

Ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ· ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ. Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός (ἐκ γ'). Ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Εἶτα, Συναπτὴ μεγάλη ὑπὸ τοῦ Διακόνου,

καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

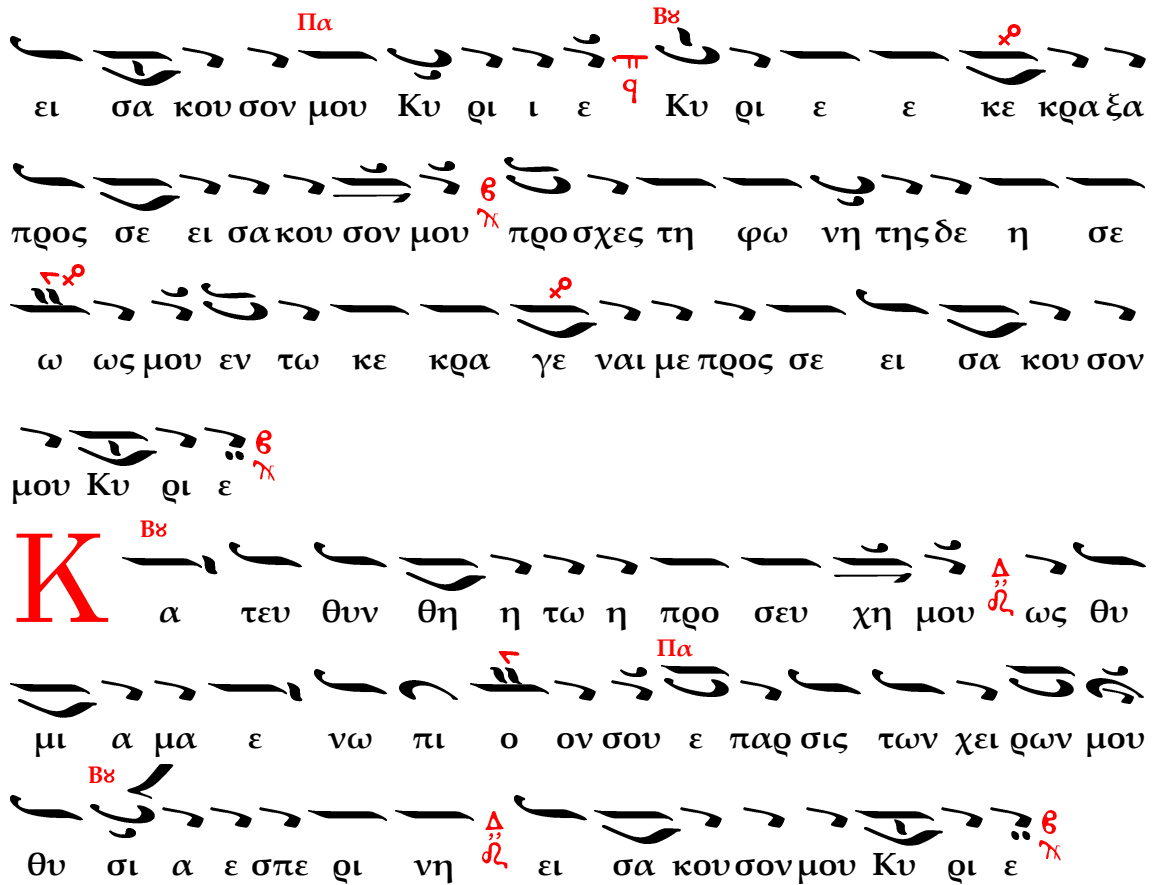
Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

* * * * *

Εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους ς' καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια τῆς Ἑορτῆς γ', καὶ τοῦ Ἀγίου γ'.

Ἦχος ᾠδῆς Βου ξ

Κ ^{Bx} **ε**
υ ρι ε ε κε κρα ξα προς σε ει σα κε σο ον μου

Στιχηρά προσόμοια τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος δ'. Ἦδωκας σημείωσιν.

Στίχ. α'. Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσης, Κύριε Κύριε, τίς ὑποστήσεται; ὅτι παρὰ σοὶ ὁ ἰλασμός ἐστιν.

Σήμερον ὑπέδειξας, τὴν σὴν Θεότητα Κύριε, τοῖς σεπτοῖς Ἀποστόλοις σου, Μωσεῖ σὺν Ἡλίᾳ τε, ὡς Θεὸς τοῦ νόμου, καὶ χάριτος πέλων, ὁ λυτρωσάμενος ἡμᾶς, ἐκ τοῦ θανάτου νῦν τῆς χειρώσεως· μεθ' ὧν σου τὴν φιλόανθρωπον, οἰκονομίαν δοξάζομεν, Ἰησοῦ παντοδύναμε, ὁ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Στίχ. β'. Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε, Κύριε· ὑπέμεινεν ἡ ψυχὴ μου εἰς τὸν λόγον σου, ἤλπισεν ἡ ψυχὴ μου ἐπὶ τὸν Κύριον.

Σήμερον ἐξέλαμψας, φωτοειδῆς ὑπὲρ ἥλιον, τηλαυγῶς ἐν τῷ ὄρει Θαβώρ, δεικνύων τοῖς φίλοις σου, ὅτι σὺ ὑπάρχεις, ἀπαύγασμα δόξης, ὁ τὴν οὐσίαν τῶν βροτῶν, δι' εὐσπλαγχνίαν φορέσας Κύριε· διό σου τὴν φιλόανθρωπον, οἰκονομίαν δοξάζομεν, Ἰησοῦ παντοδύναμε, ὁ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Στίχ. γ'. Ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας μέχρι νυκτός, ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας ἐλπισάτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν Κύριον.

Σήμερον ἀγάλλονται, οἱ ἐπουράνιοι Ἄγγελοι, σὺν βροτοῖς ἑορτάζοντες, Χριστὲ σοῦ τὴν ἔλλαμψιν, τὴν φρικτὴν καὶ θεῖαν, τὴν

ἐν Θαβωρίῳ· ἐν ᾧ παρέστησας Μωσῆν, καὶ τὸν Ἥλιον Σωτὴρ
φιλάνθρωπε, καὶ Πέτρον καὶ Ἰάκωβον, καὶ Ἰωάννην ὑμνοῦντάς
σε, Ἰησοῦ παντοδύναμε, ὁ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Τοῦ Ἁγίου. ᾠχος ὁ αὐτός.

Ὁ ἐξ ὑψίστου κληθεῖς.

Στίχ. δ'. Ὅτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος, καὶ πολλὴ παρ' αὐτῷ
λύτρωσις, καὶ αὐτὸς λυτρώσεται τὸν Ἰσραὴλ ἐκ πασῶν τῶν
ἀνομιῶν αὐτοῦ.

Ὁ τὴν εἰκόνα Χριστοῦ σαφῶς τιμήσας, ὅτε τὸ Λεόντειον θράσος
ἐμαίνετο, καὶ τοὺς λαοὺς διεκλόνησεν, ἀνακαινίζον, τοῦ
Κοπρωνύμου ἄθεον αἵρεσιν, τότε τοῦτο πάνσοφε, σαφῶς
διήλεγξας, σῇ παρῶρησίᾳ χρησάμενος, συνηθροισμένης, Ἀρχιερέων
τῆς συνελεύσεως· ὅθεν ἐγνώσθης γενναιότατος, στρατιώτης
Χριστοῦ παμμακάριστε· ὃν ἰκέτευε σῶσαι, καὶ φωτίσαι τὰς
ψυχὰς ἡμῶν.

Στίχ. ε'. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔθνη, ἐπαινέσατε αὐτόν,
πάντες οἱ λαοί.

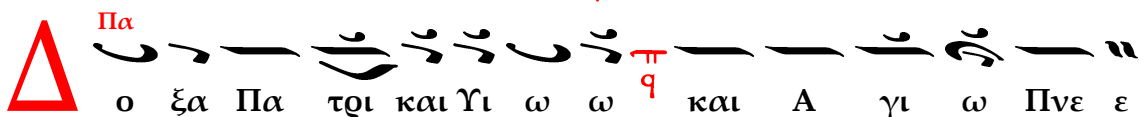
Ὁ οὐρανίαις μοναῖς ἐνωκισμένος, ὅτε τὴν ἀτίθασσον γνώμην καὶ
ἄθεον, ὁ δυσσεβῆς ἐνεδείξατο, ὑπερορίαις, καταδικάσας τὴν σὴν
στερρότητα, τότε τὸν Παράδεισον, ὅθεν πεπτώκαμεν, μόνην
πατρίδα θεσπέσιε, σαφῶς γινώσκων, μετ' εὐφροσύνης χαίρων
ὑπέμεινας· ὅθεν δικαίως τὴν ἀκήρατον, ἡξιώθης ζῶν
κατοπτεῦσαι Χριστόν· ὃν ἰκέτευε σῶσαι, καὶ φωτίσαι τὰς ψυχὰς
ἡμῶν.

Στίχ. ς'. Ὅτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἡ ἀλήθεια
τοῦ Κυρίου μένει εἰς τὸν αἰῶνα.

Πυρίνη γλῶσση πανσόφως κεχρημένος, ὅτε μιξοβάρβαρον νόμον
ἐθέσπισε, μὴ προσκυνεῖσθαι κελεύοντα, τὴν σεβασμίαν, Χριστοῦ
εἰκόνα Λέων ὁ τύραννος, τότε σὺ τὸν ἔνθεον νόμον ἀντέθηκας, ὡς
διαβαίνει προσκύνησις, ἢ τῆς εἰκόνης, ὡς πού τις ἔφη πρὸς τὸ
ἀρχέτυπον· καὶ τῷ σῷ λόγῳ ὡς ἐμβρόντητος, ἀπεφάνθη ὁ θῆρ ὁ
δυσώνυμος, πανσεβάσμιε Πάτερ, θεορρόημον ιερώτατε.

Δόξα. Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

ᾠχος $\frac{4}{9}$ Πα ρ

ο ξα Πα τρι και Υι ω ω και Α γι ω Πνε ε

ε ευ μα α α α τι

K αι νυν και α ει ει και εις τους αι ω νας των αι ω

νων α α α μην

O^{Πα} πα λαι τω Μω σει ει συλ λα α λη η η σας

ε πι τϷ ο ρϷς Σι να δι α α συ υμ βο ο λων

ε ε γω ει ει μι λε ε ε ε ε γω ων ο ο ο

Ων ση με ρον επ ο ρϷς Θα βωρ με τα μορ

φω θεις ε πι τωων μα θη η των ε δει ξεν το αρ χε

τυ πον καλ λος τη ης ει ει κο ο νος εν ε αυ τω

την αν θρω πι νην α να λα βϷ Ϸ Ϸ σαν Ϸ

σι ι ι ι αν και της τοι αυ της χα ρι τος μαρ τυρας

πα ρα στη σα με νος Μω υ ση η ην και

Η λι ι ι ι αν κοι νω νϷς ε ποι ει το της ευ φρο

ο συ υ υ νης προ μη νυ ον τας την εν δο ξον

δι ι α Στα αυ ρϷ και σω τη ρι ο ον Α να α α α

στα α α α σι ι ι ιν

Ἄνευ εἰσόδου· εὐθὺς ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης τὴν ἐπιλύχνιον εὐχαριστίαν χῦμα·

Φῶς ἱλαρὸν ἀγίας δόξης, * ἀθανάτου Πατρός, * οὐρανίου, ἀγίου, μάκαρος, * Ἰησοῦ Χριστέ, * ἐλθόντες ἐπὶ τὴν ἡλίου δύσιν, * ἰδόντες φῶς ἐσπερινόν, * ὑμνοῦμεν Πατέρα, Υἱόν, * καὶ ἅγιον Πνεῦμα, Θεόν. * Ἄξιόν σε ἐν πᾶσι καιροῖς * ὑμνεῖσθαι φωναῖς αἰσίσαις, * Υἱὲ Θεοῦ, ζῶν ὁ διδούς· * διὸ ὁ κόσμος σὲ δοξάζει.

Ὁ ἱερεὺς· Ἐσπέρας, προκείμενον.

ΤΟ ΠΡΟΚΕΙΜΕΝΟΝ

Ὁ διάκονος· Ἐσπέρας προκείμενον.

Καὶ ψάλλεται τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας.

Τῇ Κυριακῇ ἐσπέρας.

ᾠχος πλ' Νη ρ

Ι δὲ δὴ εὐλογεῖτε τον Κυριον
πααντες οι δεσλοι Κυρι

Στίχ. α'. Οἱ ἐστῶτες ἐν οἴκῳ Κυρίου,
εν αυ λαις οι οι κς

Θε ου ημων

Ι δὲ δὴ εὐλογεῖτε τον Κυριον
πααντες οι δεσλοι Κυρι

Στίχ. β'. Ἐν ταῖς νυξὶν ἐπάρατε τὰς χεῖρας ὑμῶν εἰς τὰ ἅγια

και ευ λο γει τε ε τον Κυρι ον

Ι δὲ δὴ εὐλογεῖτε τον Κυριον
πααντες οι δεσλοι Κυρι ις ις ις

Τῇ Τρίτῃ ἑσπέρᾳ.

ᾠχος ̲̣ Πα ρ

Τ ο ε λε ος σθ Κυ ρι ε κα τα δι ω ξει με ΔΔ

πα σαστας η με ρασηςζω ης μθ π9

Στίχ. α'. Κύριος ποιμαίνει με καὶ οὐδέν με ὑστερήσει· ΔΔ εἰς τόπον

χλόης ΔΔ ε κει με κα τε σκη νω σεν ΔΔ

Τ ο ε λε ος σθ Κυ ρι ε κα τα δι ω ξει με ΔΔ

πα σαστας η με ρασηςζω ης μθ π9

Στίχ. β'. Ἐὰν γὰρ καὶ πορευθῶ ἐν μέσῳ σκιᾶς θανάτου οὐ ΔΔ

φοβηθήσομαι κακά ΔΔ ο τι συ υ μετ ε μθ 8 8 ει ΔΔ

Τ ο ε λε ος σθ Κυ ρι ε κα τα δι ω ξει με ΔΔ

πα σαστας η με ρασηςζω η ης μθ 8 8 π9

Τῇ Πέμπτῃ ἑσπέρᾳ.

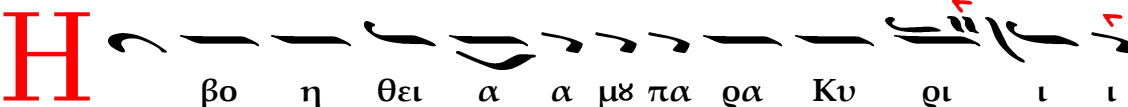
ᾠχος ̲̣ Δι -θ

Η βο η θει α α μθ πα ρα Κυ ρι ι ι

8 Δ τθ ποι η σαντος τον 8 ρα νον και την γη ην θΔ

Στίχ. α'. Ἦρα τοὺς ὀφθαλμούς μου εἰς τὰ ὄρη Δ ο θεν η ξει

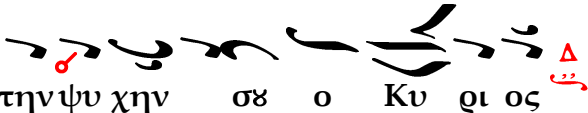
η βο η θει α μθ Δ

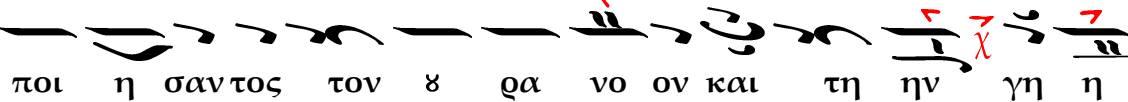

 βο η θει α α μ ρ πα ρα Κυ ρι ι ι

 ς τ ς ποι η σαντος τον ς ρα νον και την γη ην

Στίχ. β'. Κύριος φυλάξει σε ἀπὸ παντὸς κακοῦ

 φυ λα ξει

 την ψυ χην σ ς ο Κυ ρι ος

 βο η θει α μ ρ πα ρα Κυ ρι ι ς τ ς

 ποι η σαντος τον ς ρα νο ον και τη ην γη η

 ην

Εὐθὺς μετὰ τὸ προκείμενο ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης τὸ
 Καταξίωσον.

Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης·

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἐσπέρᾳ ταύτῃ ἀναμαρτήτους
 φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ
 δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ
 σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα· συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Ἅγιε· φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα· τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ
 παρίδῃς.

Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ
 καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
 αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

* * *

ΤΑ ΠΛΗΡΩΤΙΚΑ

Εἶτα ὁ διάκονος λέγει τὰ Πληρωτικά, ὁ δὲ χορὸς ἀποκρίνεται εἰς
 μὲν τὰς δύο πρώτας δεήσεις διὰ τοῦ Κυρίου, ἐλέησον, εἰς τὰς

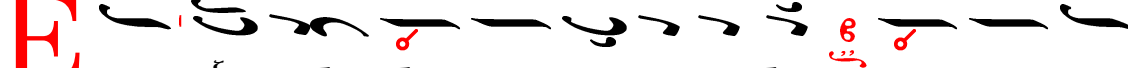
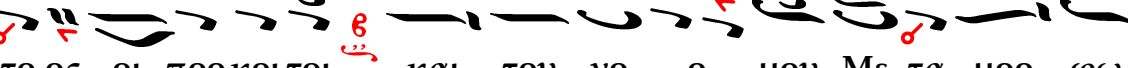
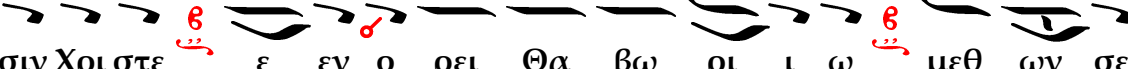

 πρω τον ανθρωπον εκ Παρ θε ε νου ωφ θης δευ

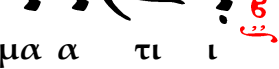
 τε ρος Α δαμ ε εν ο ρει δε Σω τη ηρ μθ Θα βωρ

 με τε μορ φω ω θης πα ρα γυμ νων σου την θε ο

 ο τη η τα α

Στίχ. Σοί εισιν οί ούρανοι καὶ σή ἐστιν ἡ γῆ· τὴν οἰκουμένην καὶ
 τὸ πλήρωμα αὐτῆς σὺ ἐθεμελίωσας.

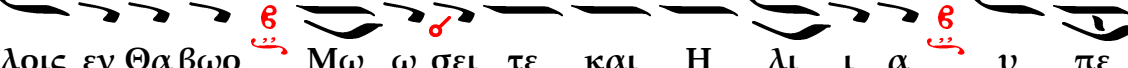
Ε

 ξε στη σαν ο ρων τες την σην της χα ρι

 το ος οι προκριτοι και του νο ο μου Με τα μορ φω

 σιν Χρι στε ε εν ο ρει Θα βω ρι ι ω μεθ ων σε

 προσκυ νου ου μεν συν τω Πα τρι σου και τω Πνε ευ

 μα α τι ι

Στίχ. Θαβώρ καὶ Ἑρμών ἐν τῷ ὀνοματί σου ἀγαλλιάσονται.

Λ

 αμ πρυ νε ται η κτι σις παιδρως τη ση Με

 τα μορ φω σει Χρι στε ην τοις θει ει οις Α πο στο

 λοις εν Θα βωρ Μω ω σει τε και Η λι ι α υ πε

 δει ξας Θε ο ος ων αρ ρη τως λαμ ψας υ περ η η

 λι ι ο ον

Δόξα. Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος ᾠ Πα ρ

Δ^{Πα} ο ξα Πα τρι και Υι ω ω και Α γι ω Πνε ε

ε ευ μα α α α τι

Κ αι νυν και α ει ει και εις τους αι ω νας των αι ω

νων α α α μην

Τ^{Πα} ην σην τσ μο νο γε νς Υι ς προ ο ρω με ε νος

εν Πνευμα τι δι α α σα αρ κος ²² προς αν θρω ω ω

πς ς ςς ε πι ι δη μι ι ι ι αν ⁹ ο θε ο

πα α α τω ωρ Δα αυ ιδ ²² πορ ρω θεν προς ευ φρο συ νην

συγκα λει ται αι τη ην κτι ι σιν ²² και προ φη τι κω ω

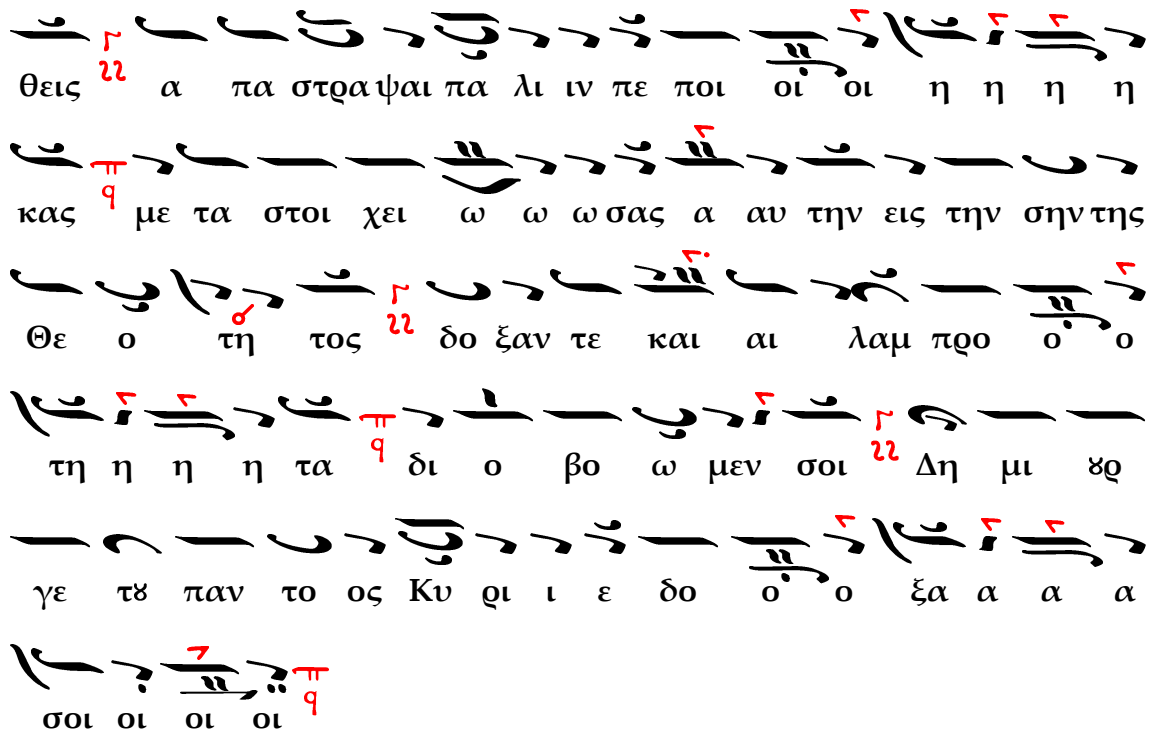
ως α α να κρα α α ζει ⁹ Θα βωρ και Ερ μων εν

τω ο νο μα τι σς α γα αλ λι α α α α

σο ο ο ον ται ⁹ εν τς τω γαρ ε πι βας τω ο ρει

Σω τηρ με τα των μα α θη η τω ων σς ²² την α μαν

ρω θει σαν εν Α δαμ φυ υ υ σιν με τα μορ φω ω

Μετὰ τὰ ἀπόστιχα λέγεται ὑπὸ τοῦ προεστῶτος ἢ τοῦ ἱερέως ἡ
Ὡδὴ Συμεὼν τοῦ θεοδόχου. (Λουκ. β' 29-32)

Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου, Δέσποτα, κατὰ τὸ ῥῆμά σου, ἐν
εἰρήνῃ· ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου, ὃ ἡτοίμασας
κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν· φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν
καὶ δόξαν λαοῦ σου Ἰσραὴλ.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ
ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ
ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΥ ΚΑΝΟΝΟΣ
εἰς τὴν Ὑπεραγίαν Θεοτόκον

(Ποίημα τοῦ Βασιλέως Θεοδώρου Δούκα, τοῦ Λασκάρεως)

Ὁ ἀναγνώστης·

Ψαλμὸς ρμβ' (142).

Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι τὴν δέησίν μου
ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου, εἰσάκουσόν μου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου. Καὶ μὴ
εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου, ὅτι οὐ δικαιωθήσεται
ἐνώπιόν σου πᾶς ζῶν. Ὅτι κατεδίωξεν ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχὴν μου·
ἐταπείνωσεν εἰς γῆν τὴν ζωὴν μου. Ἐκάθισέ με ἐν σκοτεινοῖς ὡς
νεκροὺς αἰῶνος, καὶ ἠκηδίασεν ἐπ' ἐμὲ τὸ πνεῦμά μου, ἐν ἐμοὶ
ἐταράχθη ἡ καρδία μου. Ἐμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων, ἐμελέτησα
ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις σου, ἐν ποιήμασι τῶν χειρῶν σου ἐμελέτων.
Διεπέτασα πρὸς σὲ τὰς χεῖράς μου· ἡ ψυχὴ μου ὡς γῆ ἄνυδρός
σοι. Ταχὺ εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ἐξέλιπε τὸ πνεῦμά μου. Μὴ
ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ, καὶ ὁμοιωθήσομαι τοῖς

καταβαίνουν σιν εἰς λάκκον. Ἀκουστὸν ποιήσον μοι τὸ πρῶτ' τὸ ἔλεός σου, ὅτι ἐπὶ σοὶ ἤλπισα. Γνώρισόν μοι, Κύριε, ὁδὸν ἐν ᾗ πορεύσομαι, ὅτι πρὸς σὲ ἦρα τὴν ψυχὴν μου. Ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου, Κύριε, πρὸς σὲ κατέφυγον· δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου. Τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῇ εὐθείᾳ· ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου, Κύριε, ζήσεις με. Ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἐξάξεις ἐκ θλίψεως τὴν ψυχὴν μου· καὶ ἐν τῷ ἐλέει σου ἐξολοθρεύσεις τοὺς ἐχθρούς μου· καὶ ἀπολεῖς πάντα τοὺς θλίβοντάς τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἐγὼ δοῦλός σου εἰμι.

Καὶ εὐθὺς τὸ Θεὸς Κύριος, μετὰ τῶν στίχων αὐτοῦ
ἐξ ἑκατέρων τῶν χορῶν.

Ἦχος ♯ Δι. -Θ.

Θ ε ος Κυ ρι ος και ε πε φα νεν η μιν εϋ λο
γη με νος ο ερ χο ο με νος εν ο νο μα τι Κυ ρι ι
ου

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. β'. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἡμυνάμην αὐτούς.

Στίχ. γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἐστὶ θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Θ ε ος Κυ ρι ος και ε πε φα νεν η μιν εϋ λο
γη με νος ο ερ χο με νος εν ο νο μα τι Κυ ρι ι
ου

Εἶτα τὰ παρόντα τροπάρια.

Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ. Ἦχος ♯ Δι. -Θ.

Τ η Θε ο το ο κω ω εκ τε νως νυν προσδρα μω

μεν ^Δ α μαρ τω λοι οϊ και αι τα πει νοι και προ σπε σω
 μεν ^Δ εν με τα νοι α κρα ζον τες εκ βα θος ψυ χης
 Δ Δεσ ποι να βο η θη η σον εφ η μιν σπλαγ χνι σθει
 σα ^Δ σπευ σον α πολ λυ με ε θα υ πο πλη θος πται
 σμα των ^Δ μη α πο στρε ψης σης δα ^δ λης κε νης ^Δ
 σε γαρ και μο νηνελ πι δα κε κτη με θα ^θ

Δόξα. Τὸ αὐτό, ἢ τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ.
 Καὶ νῦν.

Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ. Ἦχος [♯] Δι - θ.

Ο υ σι ω πη η σω ω μεν πο τε θε ο το κε
 Δ τας δυ να στει ει α ας σλ λα λειν οι α να ξι οι
 Δ ει μη γαρ συ προ ἱ στα σο πρε σβε ευ ου σα ^Δ τις
 η μας ερ ρυ σα α το εκ το σλ των κιν δυ νων ^Δ
 τις δε δι ε φυ λα α ξεν ε ως νυν ε λευ θε ρος
 Δ ουκ α πο στω μεν Δε σποι να εκ σου ^Δ σης γαρ δα
 λης σω ζεις α ει εκ πα ντοι ων δει νω ων ^θ

Ὁ ἀναγνώστης (χῦμα).

Ψαλμὸς ν' (50).

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου. Ἐπὶ πλεῖον πλυνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με. Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διαπαντός. Σοὶ μόνῳ ἥμαρτον, καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα. Ὅπως ἂν δικαιωθῇς ἐν τοῖς λόγοις σου, καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε. Ἴδου γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου. Ἴδου γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας· τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι. Ῥαντιεῖς με ὑσσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι. Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιᾶσονται ὅστέα τεταπεινωμένα. Απόστρεφον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου, καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον. Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου. Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ πνεῦμά σου τὸ Ἅγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ' ἐμοῦ. Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριξόν με. Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἄσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι. Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιᾶσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου. Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου. Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἅν· ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις. Θυσία τῷ Θεῷ, πνεῦμα συντετριμμένον, καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει. Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τεῖχη Ἱερουσαλήμ. Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα. Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

Καὶ ἀρχόμεθα τοῦ Κανόνος.

ᾠδὴ α'. Ὁ εἰρμός.

Ἦχος ᾠδῆς Γα ς

Α ς μα τη λα την Φα ρα ω ε βυ θι σε τε ρα
τε ρ γ ς σα πο τε ς Μω σα ῖ κη ρα α βδος ς αυ ρο τυ

πως πληξα σα και δι ε λθ σα θα λασσαν Ισ ρα ηλ

δε φυ γα α δα πε ζον ο δι ι την δι ε σωσεν α

σματω Θε ω α να μελπον τα

Υπερ α γι α Θε ο το κε σω σον η μας

Των λυ πη ρων ε πα γω γαι χει μα ζσ σι την τα πει

νην μσ ψυ χην και συμ φο ρων νε ε φη την ε μην κα λυ

πτσ σι καρ δι αν Θε ο νυμ φευτε αλλ η Φωσ τε το κυι ι

αν το θει ον και προ αι ω νι ον λαμ ψον μοι το φως το χαρ

μο συ νον

Υπερ α γι α Θε ο το κε σω σον η μας

Εξ α με τρη των α να γκων και θλι ψε ων και εξ εχ

θρων δυ σμε νων και συμ φο ρων βι ι ου λυ τρω θεις πα

ναχ ραν τε τη κρα ται α δυ να μει σ α νυ μνω με

γα λυ υ νω την α με τρον σσ συμ πα θει αν και την εις

ε με σσ πα ρα κλη σιν

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα

τι

Ν υν πε ποι θως ε πι την σην κα τε φυ γον αν τι λη

ψιν κρα ται αν και προς την σην σκε ε πην ο λο ψυ χως

ε δρα μον και γο νυ κλινω δεσ ποι να και θρη νω και στε να

α ζω μη με πα ρι δης τον αθ λι ον των χρι στι α νων

κα τα φυ γι ον

Κ αι νυν και α ει και εις τας αι ω νας των αι

ω νων α μην

Ο υ σι ω πη σω τς βο αν τρα νο τα τα τα με

γα λει α τα σα ει μη γαρ συ κο ο ρη παν το τε

προ ι στα σο υ περ ε μς πρε σβευ ου σα τω Υι ω και

Θε ω ω σς τις εκ το σς τς με κλυ δω νος και δει νων

κιν δυ νωνερ ρυ σα το

ᾠδὴ γ'. Ὁ εἰρμός.

Ο υ ρα νι ας α ψι δος ο ρο φος γε Κυ ρι ε

και της Εκκλησιας δομη ητοις μεστερωσον

εν τη αγαπητησι των εφετων η ακρο

της των πιστων τοστηριγμα μο νεφι λανθρωπε

Υπερ αγαθεο το κεσωσον ημας

Απορησας εκ παντων οδυνη ρως κραζω σοι

προφθασον θερμη προστασι ια και σηνβο ηθειαν

δος μοι τω δωλωστω ταπεινω και αθλιω τω

την σην αντιληψιν επιζητησεν τιθερμωσ

Υπερ αγαθεο το κεσωσον ημας

Εθανμαστωσας οντως νυν επε μοι δεσποινα

τας ευεργεσιας σου κοορη και ταελεη σου

οθεν δοξαζω σε και ανυμνω και γεραιρω

την πολλην και αμετρον κηδεμονιαν σου

Δοξα Πατρι και Υιω και Αγιω Πνευμα

τι

Καταιγισ με χειμαζει των συμφορων δεσποινα

και των λυπηρων τρι κυμι ι αι κα ταπον τι ζσιν

αλ λα προ φθα σα σα χει ρα μοι δος βο η θει ας

η θερ μη αν τι ληψις και προστα σι α μ

Κ αι νυν και α ει και εις τς αι ω νας των αι

ω νων α μην

Α λη θη Θε ο το κον ο μο λο γω δεσ ποινα

σε την τθ θα να τθ το κρα α τος ε ξα φα νι σα σαν

ως γαρ φυ σι ζω ος εκ των δε σμων των του α δου

προς ζω ην α νη γα γες εις γην μερευσαν τα

Δ ι α α σω σον α πο κιν δυ νων τς

δδ λς σθ Θε ο το κε ο τι παν τες με τα Θε

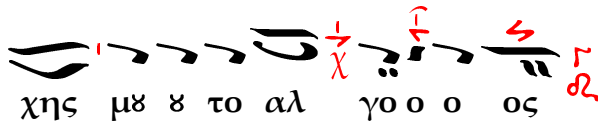
ον εις σε κα τα φυ γο μεν ως αρ ρη κτον τει χος και

προ ο στα σι αν

Ε πι ι βλε ψον εν ευ με νει α πα

νυ υμ νη τε Θε ο το κε επι την ε μην χα λε

πην τθ σω μα α τος κα κω σιν και ι α σαι της ψυ

χης μὲ 8 το αλ γο ο ο ος
Εἴτα μνημονεύει ὁ ἱερεὺς, δι' οὓς ἡ παράκλησις γίνεται, καὶ ἡμεῖς
μεθ' ἐκάστην αἵτησιν ψάλλομεν τὸ Κύριε, ἐλέησον (γ').

Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (δεῖνος) καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, υἱείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ, πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ πόλει (κώμη, νήσῳ) ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν τῆς ἁγίας ἐκκλησίας (ἡ μονῆς) ταύτης.

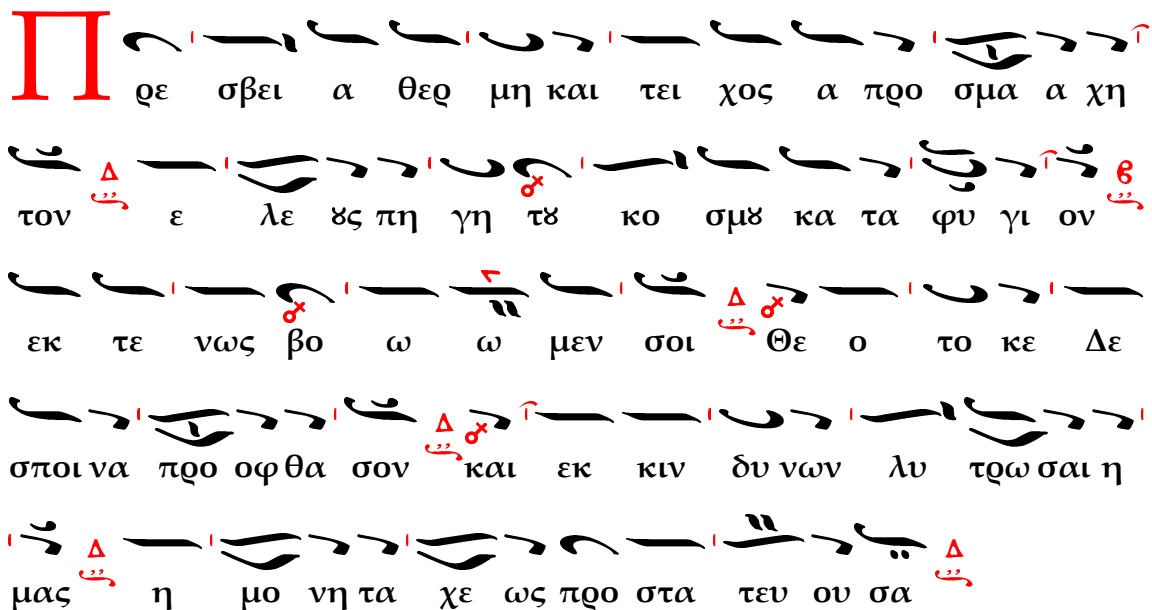
Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ, (ὀνόματα).

Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Κάθισμα. Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Ἦχος Δι

Πρε σβει α θερ μη και τει χος α προ σμα α χη
τον ε λε 8ς πη γη τ8 κο σμ8 κα τα φυ γι ον
εκ τε νως βο ω ω μεν σοι Θε ο το κε Δε
σποινα προ οφθα σον και εκ κιν δυ νων λυ τρωσαι η
μας η μο νη τα χε ως προ στα τευ ου σα

Ὁδὴ δ'.
Ἦχος πλ' Γα ρ
Ὁ εἰρμός.

Σ υ μ ι σ χ υ ς Κυ ρι ε συ μ και δυ να μι ς ς₂ συ
Θε ο ο ς μ συ μ α γ α λ λι α μα ο πα τρι κ ς
κολ π ς μη λι πων ς₂ και την η με τε ε ρ αν πτω χει αν
ε πι σ κε ψ α με νος ς₂ δι ο συν τω Προ φη τη η Αβ βα
κ ς μ συ κ ρ αυ γ α ζω ς₂ τη δυ να μει σ ς δο ξ α φι λαν
θ ρ ω πε ς₂

Υ πε ρ α γι α Θε ο το κε σω σον η μας ς₂

Κ αι π ς λοι πον αλ λην ευ ρη σω αν τι λη ψιν ς₂ που
προ σφυ υ γω π ς δε και σω θη σομαι τι να θε ρ μην ε
ξω βο η θον ς₂ θλι ψε σι τ ς βι ι ς και ζα λαι ς οι μοι κλο
ν ς με νος ς₂ ει ς σε μο νην ελ πι ζω ω και θα ρ ρω και καν
χω μαι ς₂ και προ στρε χω τη σ κε πη σ ς σω σον με ς₂

Υ πε ρ α γι α Θε ο το κε σω σον η μας ς₂

Τ ον πο τα μον τον γλυ κε ρον τ ς ε λε ς ς ς ς₂ τον

πλῆσι ιαῖς δώρεαις δροσίσαντα τὴν παναθλίαν
καὶ τὰ πεινήν ^δ πανάγνεψυχὴ ἡ μῦτων συμφορῶν
καὶ τῶν θλίψεων ^δ καμνωφλογισθεῖσαν μεγαλυ-
νώκη ρυττῶ ^δ καὶ προστρέχω τὴ σκεπή σου
ἐπ' ἐμὴν ^δ

Δοξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἀγίῳ Πνεύματι

Σε τὴν ἀγνὴν σε τὴν παρθένον καὶ ἀσπίλον ^δ μο-
νήν φεερωτὴ χος ἀπροσμάχητον κατὰ φύσιν
σκεπηκράται ^δ ἀν ^δ ὁ πλοῦς σωτηρίας μὴ μεπα-
ρῆς τὸν ἀσωτὸν ^δ ἐλπίς ἀπηλπισμένων ἀσθενῶν
συμμαχία ^δ ἀ ^δ θλιβέντων χαρά καὶ ἀντίλη-
ψις ^δ

Καὶ νῦν καὶ αἰκαῖς αἰωνάτων αἰ-
ωνῶν ἀμην ^δ

Πὥς ἐξείπεις σου κατὰ ξιάνδυνή σομαι ^δ τῶς

α με ε τῶς οἱ κτιοῦ μὲς σὸ δεσποῖ νὰ τῶς τὴν ε μὴν
 παν το τε ψυ χην δει νῶς πυ ρᾶ με ε νηνῶς υ δῶρ πε
 ρι δρο σι σαν τας ἀλλ ῶ τῆς σῆς προ νοι ας καὶ τῆς εὐ
 ερ γε σι ας ἥς α φθο νῶς αὐ τος πα ρα πη λαυ
 σα

Ὡδὴ ε΄. Ὁ εἰρμός.

Ἰ νὰ τι με ἀ πῶ σω ἀ πο τᾶ προ σω πᾶ σᾶ
 το φῶς το ἀ δυ τον καὶ ἐ κα λυ ψε με το ἀλ λο τρι
 ον σκο τος τον δει λαι ον ἀλλ ἐ πι στρε ψον με καὶ πρὸς
 το φω ῶς των ἐν το λων σᾶ τας ο δῶς μὲ κα τευ θυ νον
 δε ο μαι

Ὡ περ ἀ γι α Θε ο το κε σω σον ἡ μας
 Ε υ χα ρι στῶς βο ῶ σοι χαί ρε μὴ τρο παρ θε
 νε χαί ρε θε ο νυμ φε χαί ρε θει ἀ σκε πῇ χαί ρε ο
 πλον καὶ τει χος ἀ πορ θη τον χαί αι ρε προ στα σι α καὶ
 βο ῇ θε ε καὶ σω τη ρι α των εἰς σε προ σρε χον

τωνεκ πι στε ως

Υ περ α γι α Θε ο το κε σω σον η μας

Ο ι μι σον τες με μα την βε λε μναν και ξι

φη και λακ κονην τρε πι σαν και ε πι ζη τς σι το παν

α θλι ον σω μα σπα ρα ξαι μς και κα τα βι βα σαι

προς γην α γνη η ε πι ζη τς σιν αλλ εκ τς των προ

φθα σα σα σω σον με

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα

τι

Α πο πα σης α να γ κης θλι ψε ως και νο

ς και βλα βης με λυ τρωσαι και τη ση δυ να μει εν τη

σκε πη σς φυ λα ξον α τρω τον εκ παν τος κιν δυ νς

και εξ εκ θρω ων των πο λε μων και μι σων των με

κο ρη πα νυ μνη τε

Κ αι νυν και α ει και εις τς αι ω νας των αι

ω νων α μην

T ι σοι δω ρον προ σα ξω της ευ χα ρι στι ας
 ανθ ων περ α πη λαυ σα των σων δω ρη μα των και της σης
 α με τρη τυχρη στο τη τος τοι γα ρην δο ξα ζω υ
 μνο λο γω ω και με γα λυ νω σθ την α φα τον προς με
 συμ πα θει αν

Ὦδὴ 5'. Ὁ εἰρμός.

T ην δε ε ε η σιν εκ χε ω προς Κυ ρι ον και
 αυ τω α πα γγε λω ω μτ ας θλι ψεις ο τι κα κων η
 ψυ χη μτ ε πλη η σθη και η ζω η μτ ω α δη προ
 σηγ γι σε και δε ο μαιως Ι ω νας εκ φθο ρας ο Θε
 ος με α να γα γε

Υ περ α γι α Θε ο το κε σω σον η μας

T α νε ε ε φη των λυ πη ρων ε κα λυ ψαν την
 α θλι αν μτ ψυ χη ην και καρδι αν και σκο τα σμον εμ
 ποι ου σι μοι κο ο ρη αλλ η γεν νη σα σα φως το α προ
 σι τον α πε λα σον ταυ τα μα κρα τη εμ πνευ σει της θει

ας πρεσβειας σου

Υπερ αγια Θεο το σωσον ημας

Παρακλησιν ενταις θλιψεσιν οι οιδα και

των νοσων ιατρον σε γνωσκω και παντελη συν

τριμ μονεθα ναατα και ποταμον της ζωης ανεξαν

τη τον και παντων των ενσυφοραις ταχινην και ο

ξει αναντιληψιν

Δοξα Πατρι και Υιω και Αγιω Πνευμα

τι

Ουκρυυπτωσ τον βυθον τελεεσ και

την βρυσιν των απειειρων θαυματων και την πηγην

την ανεναον οντως της προς εμε συμπαιθειας σου

δεσποινα αλλα πασιν ομολογω και βοω και

κηρυττω και φθεγγομαι

Και νυν και ει και εις τας αιωνας των αι

ωνων αμην

Ε κυ υ υ κλωσαν αι τς βι ου με ζα α λαι ωσ
 περ με λισσαι κη ρι ι ον παρθε νε και την ε μην κα
 τα σχςσαι καρ δι ι αν κα τα τι τρω σκςσι βε λει των
 θλι ψε ων αλλ ευ ροι μι σοι βο η θον και δι ω κτην
 και ρυστην πα να χραν τε

Δ ι α α σω σον α πο κιν δυ νων τς
 δς ς λς σς Θε ο το κε ο τι παν τες με τα Θε
 ον εις σε κα τα φευγο μεν ως αρ ρη κτον τει χος και
 προ ο στα σι αν

Α α χραν τε η δι α λο γς τον Λο ο
 γον α νερ μη νευ τως επ ε σχα των των η με ρων
 τε κου σα δυ σω πη σον ως ε χς σα μη τρι κην πα
 αρ ρη σι α α α αν

Εἵτα μνημονεύει ὁ ἱερεύς, δι' οὓς ἡ παράκλησις γίνεται, καὶ ἡμεῖς μεθ' ἐκάστην αἵτησιν ψάλλομεν τὸ Κύριε, ἐλέησον (γ').

Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (δεῖνος) καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, υγείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν

δούλων τοῦ Θεοῦ, πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων
χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ πόλει
(κώμη, νήσῳ) ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ
ἀφιερωτῶν τῆς ἁγίας ἐκκλησίας (ἡ μονῆς) ταύτης.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ, (ὀνόματα).

Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν
ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

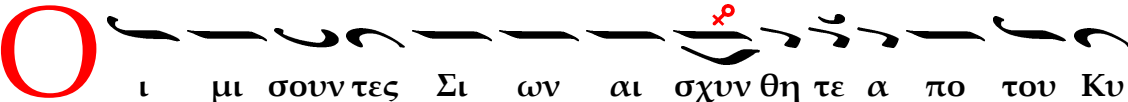
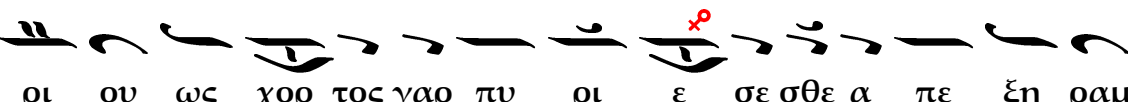
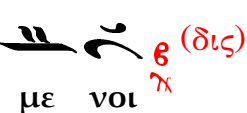
Κοντάκιον. Ἦχος β'. Αὐτόμελον.

Ἦχος Δι-Θ

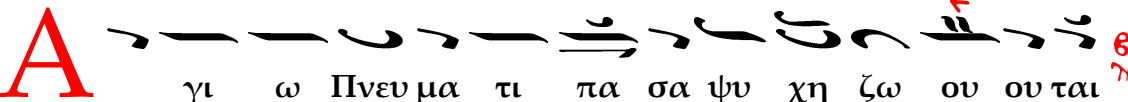
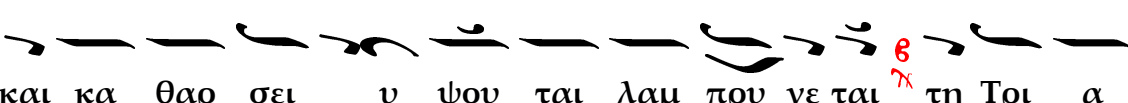
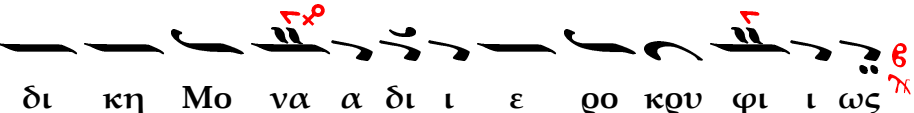
Προστασια των Χριστιανων ακαι αι
σχυν τε μεσι τει α προς τον Ποι η την α με τα
α θε τε μη πα ρι δης α μαρ τω λων δε η σε ων
φω νας αλλα προ φθασον ως α γα θη εις την
βο η θει αν η μων των πι ι στως κραυ γα ζο ον
των σοι τα α χυ νον εις πρε σβει ει αν και σπευ
σον εις ι κε σι ι αν η προ στα τευ ου σα
α ει Θε ο το κε των τι μων των σε

Ἦχος Βου Σ

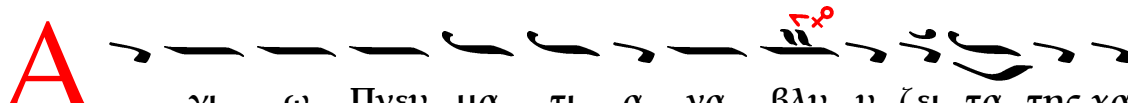
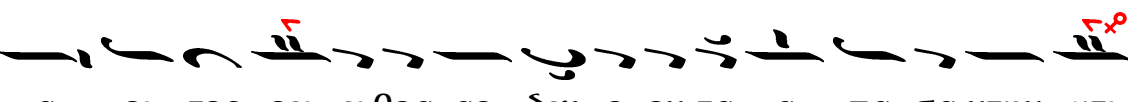
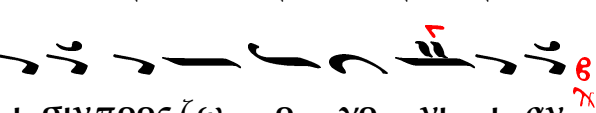
Εκ νε ο τη τος μου πολ λα πο λε μει με πα α
θη αλλ αυ τος αν τι λα βου και σω σον Σω τηρ μου
(δεις)

 ι μι σουντες Σι ων αι σχυνθη τε α πο του Κυ

 ρι ου ως χορ τος γαρ πυ ρι ε σε σθε α πε ξη ραμ

 με νοι ⁶ (δεις) ⁷

Δόξα...

 γι ω Πνευ μα τι πα σα ψυ χη ζω ου ου ται ⁶ ⁷

 και κα θαρ σει υ ψου ται λαμ πρυ νε ται ⁶ ⁷ τη Τρι α

 δι κη Μο να α δι ι ε ρο κρυ φι ι ως ⁶ ⁷

Καὶ νῦν...

 γι ω Πνευ μα τι α να βλυ υ ζει τα της χα

 α ρι τος ρει ει θρα αρ δευ ο ον τα α πα σα ντην κτι

 ι σιν προς ζω ο γο νι ι αν ⁶ ⁷

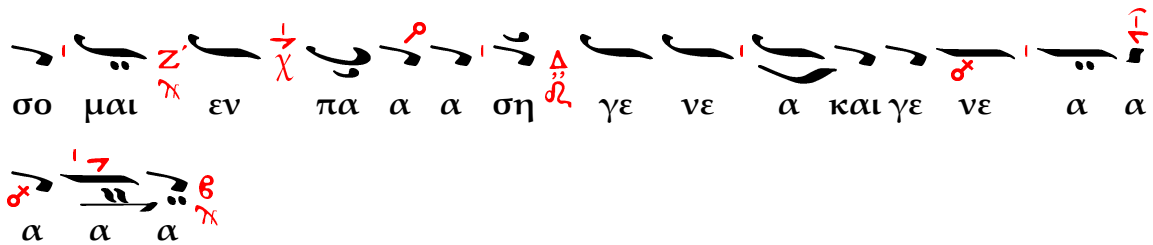
⁷Ηχος ⁶ ⁷Βου ⁷

 νη σθη η σο μαι του ο νο μα το ος σου ⁶ ⁷

 εν πα ση γε νε α και γε νε α ⁶ (δεις) ⁷

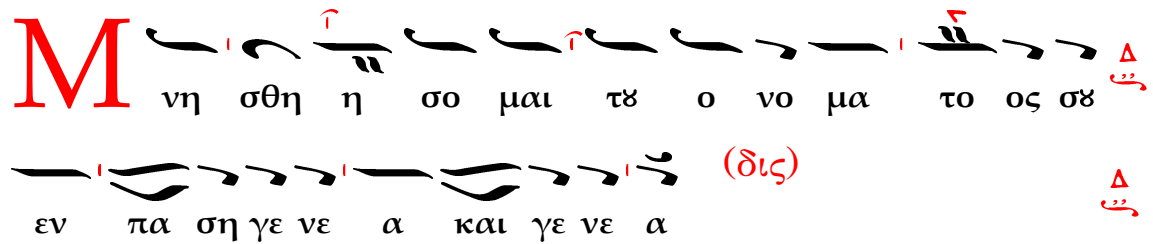
Στίχ. Ἀκουσον, θύγατερ, καὶ ἴδε, καὶ κλῖνον τὸ οὖς σου, καὶ ἐπιλάθου τοῦ λαοῦ σου, καὶ τοῦ οἴκου τοῦ πατρός σου, καὶ ἐπιθυμήσει ὁ Βασιλεὺς τοῦ κάλλους σου.

 ου ο νο μα το ος σθ μνη σθη η η η η ⁶ ⁷

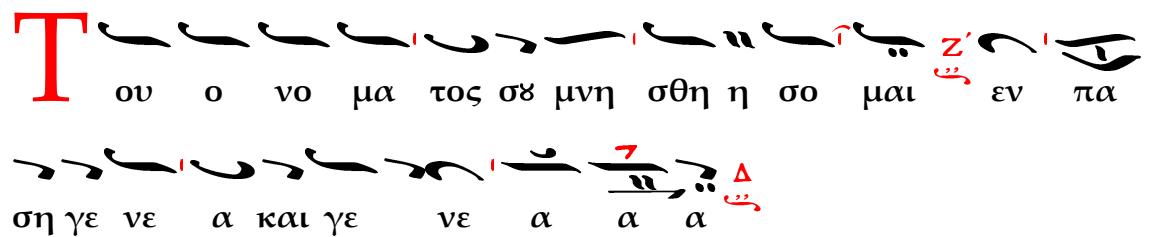

ἢ ἕτερον εἰς ἦχον β'.

ᾠδὴ Δι

Στίχ. Ἀκουσον, θύγατερ, καὶ ἵδε, καὶ κλῖνον τὸ οὖς σου, καὶ ἐπιλάθου τοῦ λαοῦ σου, καὶ τοῦ οἴκου τοῦ πατρός σου, καὶ ἐπιθυμήσει ὁ Βασιλεὺς τοῦ κάλλους σου.

Ὁ ἱερεὺς· Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου, Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ἱκετεύσωμεν.

Ὁ χορός· Κύριε, ἐλέησον (ἐκ γ').

Ὁ ἱερεὺς· Σοφία· ὀρθοί, ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου. Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ χορός· Καὶ τῷ Πνεύματί σου.

Ὁ ἱερεὺς· Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν ἁγίου Εὐαγγελίου, τὸ Ἀνάγνωσμα. Πρόσχωμεν.

Ὁ χορός· Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ ἱερεὺς· (Λουκ. ι' 38-42, ια' 27-28).

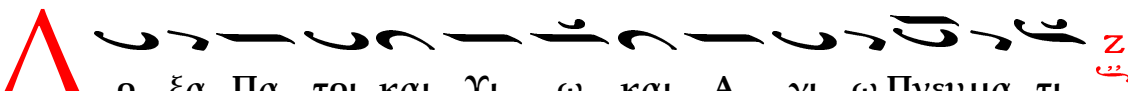
Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, εἰσῆλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς κώμην τινά· Γυνὴ δέ τις ὀνόματι Μάρθα ὑπεδέξατο αὐτὸν εἰς τὸν οἶκον αὐτῆς. Καὶ τῇδε ἦν ἀδελφὴ καλουμένη Μαρία, ἣ καὶ παρακαθίσασα παρὰ τοὺς πόδας τοῦ Ἰησοῦ ἤκουε τὸν λόγον αὐτοῦ· ἡ δὲ Μάρθα περιεσπᾶτο περὶ πολλὴν διακονίαν· ἐπιστᾶσα δὲ εἶπε· Κύριε, οὐ μέλει σοι, ὅτι ἡ ἀδελφὴ μου μόνην με κατέλιπε διακονεῖν; εἰπέ οὖν αὐτῇ, ἵνα μοι συναντιλάβηται. Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς, εἶπεν αὐτῇ· Μάρθα, Μάρθα, μεριμνᾷς καὶ τυρβάζῃ περὶ πολλά· ἐνὸς δὲ ἐστὶ χρεία. Μαρία δὲ τὴν ἀγαθὴν μερίδα ἐξελέξατο, ἣτις οὐκ

ἀφαιρεθήσεται ἀπ' αὐτῆς. Ἐγένετο δὲ ἐν τῷ λέγειν αὐτὸν ταῦτα, ἐπάρασά τις γυνή φωνὴν ἐκ τοῦ ὄχλου, εἶπεν αὐτῷ· Μακαρία ἡ κοιλία ἡ βαστάσασά σε καὶ μαστοί, οὓς ἐθήλασας. Αὐτὸς δὲ εἶπε· Μενοῦν γε. Μακάριοι οἱ ἀκούοντες τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ καὶ φυλάσσοντες αὐτόν.

Ὁ χορός· Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Καὶ εἶτα·

Ἦχος Δι

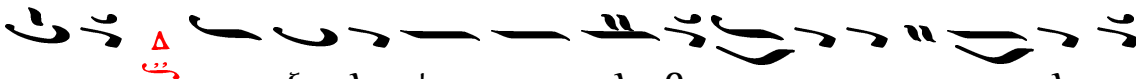
Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευμα τι ζ'

 Πα τερ Λο γε Πνε ευ μα Τρι ας η εν μο να δι Δ ε ξα

 λει ψον τα πλη θη των ε μων εγ κλη μα των Δ

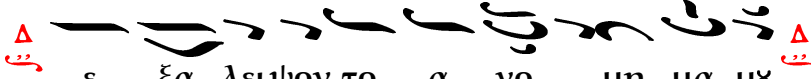
Κ Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω

 νων Α μην ζ' Ταις της Θε ο το ο κς πρε σβει αις ε λε

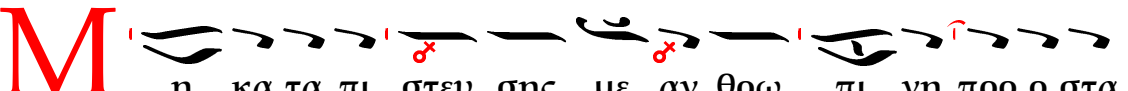
 η μον Δ ε ξα λει ψον τα πλη θη των ε μων εγ κλη μα

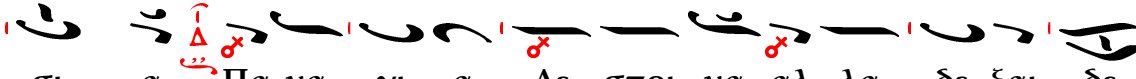
 των Δ

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρισμῶν σου

 ε ξα λει ψον το α νο μη μα μς Δ

Ὅλην ἀποθέμενοι. Ἦχος Δι

Μ η κα τα πι στευ σης με αν θρω πι νη προ ο στα

 σι α Δ Πα να γι α Δε σποι να αλ λα δε ξαι δε

ε η σιν τ᾽ ι κε τ᾽ σθ ἔθλι ψις γα αρ ε χει
 με φε ε ρειν ου δυ ναμαι τῶνδαι μο ο νων τα το
 ξευμα τα σκε πην ου κε κτημαι ου δε π᾽ προ σφυ γω
 ο αθ λι ος παν τοθεν πο λε μ᾽ με νος και πα ρα μυ
 θι αν ουκ ε χω πλην σθ Δεσποι να τ᾽ κο σμ᾽ ελ πις και
 προ στα σι α των πι ςων μη μ᾽ πα ρι δης την
 δε η σιν το συμ φε ρον ποι οι η η σο ον

Ο υ δεις προ στρε χων ε πι σοι κα τη σχυ με
 νος α πο σθ εκ πο ρευ ε ται αγ νη Παρ θε νε Θε
 ε ο το κε αλλ αι τει ται την χα ριν και λαμ βα
 νει το δω ρη μα προς το συμ φε ρον της αι τη σε ε
 ω ως

Μ ε τα βο λη των θλι βο με νων α παλ λα γη
 των α σθε νων των υ παρ χ᾽ σα Θε ο το κε ε Παρ θε
 νε σω ζε πο λιν και λα ον των πο λε μ᾽ με νων η η
 ει ρη νη των χει μα ζο με νων η η γα λη νη η

μο νηπροστα σι ατωνπι στω ω ων

Ὁ ἱερεὺς: Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου· ἐπίσκεψαι τὸν κόσμον σου ἐν ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς· ὕψωσον κέρας χριστιανῶν ὀρθοδόξων, καὶ κατὰπεμψον ἐφ' ἡμᾶς τὰ ἐλέη σου τὰ πλούσια, πρεσβείαις τῆς παναχράντου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ· προστασίαις τῶν τιμίων, ἐπουρανίων δυνάμεων Ἀσωμάτων· ἰκεσίαις τοῦ τιμίου καὶ ἐνδόξου, προφήτου, προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου· τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμων Ἀποστόλων· τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων Μαρτύρων· τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν· (τοῦ Ἀγίου τοῦ Ναοῦ, ἐφ' ὅσον δὲν ἐμνημονεύθη ἐν τοῖς ἅνω)· τῶν ἁγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰωακείμ καὶ Ἄννης, (τοῦ Ἀγίου τῆς ἡμέρας, ἐὰν ἐορτάζεται) καὶ πάντων σου τῶν ἁγίων· ἰκετεύομέν σε, μόνε πολυέλεε Κύριε, ἐπάκουσον ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν δεομένων σου καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Οἱ χοροὶ ἐναλλάξ τό: Κύριε, ἐλέησον, **τετράκις ἀνὰ τρίς.**

Ὁ ἱερεὺς: Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς, καὶ φιλανθρωπία τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, μεθ' οὗ εὐλογητὸς εἶ, σὺν τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός: Ἀμήν.

Εἶτα, ἀποπληροῦμεν τὰς λοιπὰς ᾠδὰς τοῦ Κανόνος.

Ὦδὴ ζ'. Ὁ εἰρμός.

Ἦχος πλ' Νη

Π αἰ αἰ δεσ Ε βραιων εν κα μι ι νω κα τε
πα τησαν την φλο γα θαρ σα λε ως και εις δο ρον το
πυρ με τεβαλ λον βο ω ωντες ευ λο γη τος ει Κυ ρι
ι ε ο Θε ος εις τας αι ω νας
Υ περ α γι α Θε ο το ο κε σω σον η μας

Φ ω ως η τε κς σα Θε ο το ο κε σκο τι

σθεν τα με νυ κτι α μαρ τη μα των φω τα γω γη σον

συ φω τος ου σα δο χει ει ον το κα θα ρο και α μω

ω μον ι να πο θω σε δο ξα ζω

Υ περ α γι α Θε ο το ο κε σω σον η μας

Σ κε ε πη γε νς και προ στα σι ι α και αν

τι λη ψις και καν αυ χη μα παρ θε νε γυ μνω θεν τι

μοι νυν α πα σης βο η θει ει ας α βο η θη των

δυ να α μις και ελ πις α πηλ πισμενων

Δ ο ξα Πα τρι ι και Υι ω και Α γι ω Πνευμα τι

Ο ο λη ψυ χη και δι α νοι οι α και καρ

δι α σοι και χει λε σι δο ξα ζω α πο λαν σας των

σων με γα λων χα ρι σμα α των αλλ ω της σης χρη στο

τη η τος και α πει ρων σς θαυμα των

Κ αι νυν και α ει και εις τς αι ω νας τω ναι ω

νων α μην

Β λε ε ψον ι λε ω ομ μα τι ι σθ και ε πι
σκεψαι την κα κω σιν ην ε χω και δει νων συμ φο ρων
και βλα βης και κιν δυ υ νων και πει ρα σμων με λυ τρω ω
σαι α με τρη τω σθ ε λε ει

Ὡδὴ ἡ. Ὁ εἰρμός.

Ἦχος πλ. Νη

Τ ον εν Ο ρει α γι ω δο ξα σθε εν τα και εν
Βα τω πυ ρι το της Α ει παρ θε νω τω Μω υ ση
μυ στη ρι ον γνω ρι σαντα α Κυ ρι ον υ μνει τε και
υ περ υ ψω υ τε εις παν τας τας αι ω νας

Υ περ α γι α Θε ο το ο κε σω σον η μας

Δ ι α σπλαγχνα ε λε υς σθ παρ θε ε νε μη πα
ρι δης σε μνη πον τω με νον με σα λω βι ο τι κων
κυ μα των αλ λα δι δω μοι οι χει ρα βο η θει ας
τα πον τω με ε νω κα κω σε σι τω βι ου

Υ περ α γι α Θε ο το ο κε σω σον η μας

Π ε ρι στασεις και θλιψεις και α να αγκαι ευ ρο
σαν με α γνη και συμ φο ραι τς βι ου και πει ρα σμοι
με παν το θεν ε κυ κλω σα αν αλ λα προ στη θι μοι
και αν τι λα βς 8 μς τη κρα ται α σσσκεπη

Δ ο ξα Πα τρι ι και Υι ω και Α γι ω Πνευμα τι

Ε ν ταις ζα λαις ε φευ ρον σε λι με ε να εν ταις
λυ παις χα ραν και ευ φρο συ νην και εν τοις νο σοις τα
χι νην βο η θει α αν και εν τοις κιν δυ νοις
και προ στα α τιν εν τοις πει ρα τη ρι οις

Κ αι νυν και α ει και εις τς αι ω νας τω ναι ω
νων α μην

Χ αι ρε θρο νε πυ ρι μορ φε Κυ ρι ι ου χαι ρε
θει α και μαν να δο χε στα μνε χαι ρε χου ση λυ χνι α
λαμ πας ασ βε στε ε χαι ρε των παρ θε νων
και μη τε ε ρων ω ρα ι σμα και κλε ος

έτερα θέσις:
ω ρα ι σμα και κλε ος

Ὁδὴ θ'. Ὁ εἰρμός.

Ἦχος πλ' Β Γα ρ

Ε^{Γα} ξε στη ε πι του τω ο ου ρα νος ^{ρδ} και της
γης κα τε πλα γη τα πε ρα τα ο τι Θε ος ω φθη τοις
^{Νη}
^{Γα} αν θρωποις σω μα τι κως ^{ρδ} και η γα στη ρ σου γε γονεν
^{Γα} ευ ρυ χω ρο τε ρα των ου ρα νων δι ο σε Θε ο
^{Νη} ^{Γα} το κε Αγ γε λων και αν θρωπων τα ξι αρ χι αι με
γα λυ νου σι ^{ρδ}

Υ περ α γι α Θε ο το κε σω σον η μας ^{ρδ}

Π^{Γα} ρος τι να κα τα φυ γω αλ λην α γνη ^{ρδ} που προσ
^{Νη}
^{Γα} δρα μω λοι πον και σω θη σο μαι που πο ρευ θω ποι αν δε
^{ρδ} ^{Νη}
ε φευ ρω κα τα φυ γην ^{ρδ} ποι αν θερ μην αν τι λη ψιν ποι
^{Γα} ^{Πα} αν εν ταις θλι ψε σι βο η θον εις σε μο νην ελ πι ^{Νη}
^{Γα} ζω εις σε μο νην καυ χω μαι και ε πι σε θαρ ρων κα
τε φυ γον ^{ρδ}

Υ περ α γι α Θε ο το κε σω σον η μας ^{ρδ}

Ο^{Γα}υκ ε στιν α ριθ μι σα σθαι δυ να τον ^{Γα}με
γα λει α τα σα θε ο νυμφευ τε και τον βυ θον τον α
νε ξε ρευ νη τον ε χει πειν ^{Γα}των υ περ νυν θαν μα
των σδ των τε τε λε σμενων δι η νε κως τοις πο θω σε
τι μω σι και πι στει προ σκυ νη σιν ως α λη θη θε
ου λο χευ τρι αν ^{Γα}

Δο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα

τι ^{Γα}

Ε^{Γα}ν υ νμοις ευ χα ριστοις δο ξο λο γω ^{Γα}και γε
ραι ρω το α μετρον ε λε ος και την πολ λην δυ ναμιν
σδ πα σιν ο μο λο γω ^{Γα}και τας ευ ερ γε σι ας σδ
ας υ πε ρε κε νωσας εις ε με κη ρυτ τω με γα
λυ νω ψυ χη τε και καρ δι α και λο γι σμω και γλωσ
ση παν το τε ^{Γα}

Και νυν και α ει και εις τας αι ω νας των αι

ω νων α μην ^{Γα}

T^{Γα} ην δε η σιν μδ δε ξαιτηνπε νι χραν^ζ και κλαυθ
 μον μη πα ρι δης και δα κρυ α και στε ναγ μον αλλ αν τι
 λα βδ μδ ως α γα θη^{Γα} και τας αι τη σεις πλη ρω σον^{Νη}
 δυ να σαι γαρ παν τα ως παν σθε νδς Δε σπο τδ Θε δ
^{Νη}μη τηρ ει νευ σεις ε τι μον νον προς την ε μην οικτραν
 τα πει νω σιν^ζ

Καὶ εὐθύς, τό·

A ξι ον ε σιν ως α λη θως μα κα ρι
 ζειν σε την Θε ο το ο ο ο κον^Δ την α ει μα κα
 ρι ζον και πανα μω μη τον^Δ και μη η τε ρα τδ δ
 Θε δ ημων^ζ

T ην τι μι ω τε ε ραντων Χε ρδ βιμ^ζ και εν δο
 ξο τε ε ρα α αν α συ γκρι ι τως των Σε ρα
 φιμ^ζ την α δι α φθο ο ρως^κ Θε ον Λο γον τε
 κδ δ σαν^κ την ον τως Θε ο το ο κον σε με γα
 λυ νο μεν^ζ

Καὶ θυμιᾷ ὁ Ἱερεὺς τὸ θυσιαστήριον καὶ τὸν ναόν, ἢ τὸν οἶκον
ὅπου φάλλεται ἡ Παράκλησις· καὶ ἡμεῖς φάλλομεν τὰ παρόντα
Μεγαλυνάρια.

Τ ἦν υ ψη λο τε ρα αν των ου ρα νων και κα
θα ρο τε ραν λα μπη δο ο νων η λι α κων τη ην λυ
τρω σα με νην η μα ας εκ της κα τα ρας την Δε σποι
ναν τς κο σμς υμ νοι στι μη σω μεν

Α πο των πολ λω ων μς α μαρ τι ων α σθε
νει το σω ω μα α σθε νει μς και η ψυ χη προς σε
κα τα φε ευ γω την Κε χα ρι τω με ε νην ελ πις
α πηλ πι σμε ε νων συ υ μοι βο η θη σον

Δ ε σποι να και Μη τη ηρ τς Λυ τρω τς δε ξαι
πα ρα κλη σεις α να ξι ι ων σω ν ι κε των ι ι να
με σι τευ σης προς το ον εκ σς τε χθεν τα ω Δε σποι
να τς κο σμς γε νου με σι τρι α

Ψ αλ λο μεν προ θυ υ μως σοι την ω δην νυν τη
πα νυμ νη η τω Θε ο το κω χα ρμο νι κως με τα

τὸ Προδροὸς καὶ πάντων τῶν Ἀγγέλων
 σωπεῖ Θεοτοκείῃ ἡσάει ἡμᾶς
Α λαλαχέων ἁσέβων τῶν μη προ
 σκυνῶν τὴν εἰκόνα στήν σε πτηνότητι ἰστο
 ρηθεῖσαν ὑποὸ τὴν Ἀποστολῇ Λακαίε
 ρωτᾷ τὴν Ὀδηγητρίαν

Τὸ Μεγαλυνάριον τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ. Εἶτα·

Π ασαι τῶν Ἀγγεέλων αἰσραταί Προδρο
 με Κυβρις Ἀποστολῶν ἡδωδε
 κας οἱ Ἀγιοὶ Πάντες μετὰ τῆς Θεοτοκο
 κῆ ποιήσατε πρεσβεύειν εἰς τὸ σωθῆναι
 ἡμᾶς

Ὁ ἀναγνώστης·

Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.
(ἐκ γ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις
ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἅγιε, ἐπίσκεψαι
καὶ ἰάσαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἔνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ ἱερεύς· Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἡχος ᾠῆς Γα ϕ

Εἵτα μνημονεύει ὁ ἱερεὺς, δι' οὓς ἡ παράκλησις γίνεται, καὶ ἡμεῖς μεθ' ἐκάστην αἵτησιν ψάλλομεν τὸ Κύριε, ἐλέησον (γ').

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (δεῖνος) καὶ πάσης
τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ, (ὀνόματα).

42

ἐμφυλίου πολέμου, καὶ αἰφνιδίου θανάτου· ὑπὲρ τοῦ ἰλεων, εὐμενῆ, καὶ εὐδιάλλακτον, γενέσθαι τὸν ἀγαθὸν καὶ φιλόανθρωπον Θεὸν ἡμῶν, τοῦ ἀποστρέφαι καὶ διασκεδάσαι πᾶσαν ὀργὴν καὶ νόσον, τὴν καθ' ἡμῶν κινουμένην· καὶ ῥύσασθαι ἡμᾶς ἐκ τῆς ἐπικειμένης δικαίας αὐτοῦ ἀπειλῆς, καὶ ἐλεῆσαι ἡμᾶς.

Ἔτι δεόμεθα, ὑπὲρ τοῦ εἰσακοῦσαι Κύριον τὸν Θεὸν φωνῆς τῆς δεήσεως ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν, καὶ ἐλεῆσαι ἡμᾶς.

Ἐπάκουσον ἡμῶν, ὁ Θεός, ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, ἡ ἐλπίς πάντων τῶν περάτων τῆς γῆς καὶ τῶν ἐν θαλάσῃ μακράν· καὶ ἰλεως, ἰλεως γενοῦ ἡμῖν, Δέσποτα ἐπὶ ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς. Ἐλεήμων γὰρ καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ ἀναγνώστης· Ἀμήν.

Ὁ ἱερεὺς ποιεῖ ἀμέσως τὴν Ἀπόλυσιν.

Δόξα σοι, ὁ Θεός, ἡ ἐλπίς ἡμῶν, δόξα σοι.

[Ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν] Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου ἁγίας αὐτοῦ Μητρός· δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ· προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων δυνάμεων ἁσωμάτων· ἰκεσίαις τοῦ τιμίου καὶ ἐνδόξου προφήτου, προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου· τῶν ἁγίων, ἐνδόξων καὶ πανευφήμων ἀποστόλων· τῶν ἁγίων, ἐνδόξων καὶ καλλινίκων μαρτύρων· τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων πατέρων ἡμῶν· (τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ)· τῶν ἁγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰωακεὶμ καὶ Ἄννης· τοῦ ἁγίου (τῆς ἡμέρας), καὶ πάντων τῶν ἁγίων ἐλεῆσαι καὶ σῶσαι ἡμᾶς ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος.

Τῶν Χριστιανῶν ἁσπαζομένων τὴν εἰκόνα τῆς Θεοτόκου, ψάλλονται τὰ παρόντα Τροπάρια.

Κατὰ τὴν περίοδον τοῦ 15-Αὐγούστου εἴθισται νὰ ψάλλωνται, ἀντὶ τῶν ἀνωτέρω Θεοτοκίων, τὰ ἐξῆς Ἐξαποστειλάρια.

Ἐξαποστειλάρια τῶν Παρακλήσεων, ἀναλυτικῶς, ὡς ψάλλονται παρ' Ἰωάννου Ἀρβανίτου.

Ἦχος Γα 2

Α — — — — — πο στο λοι εκ πε ρα α α α α τω
ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω
τε ε ες εν θα α α α δε Γεθ ση μα

νη τω χω ρι ι ι ι ι ω ω ω ω ω
 ω κη δευ σα α τε μ8 8 8 το σω ω ω ω
 μα και συ Υι ε και αι Θε ε ε μ8 πα ρα
 α λα α βε μ8 8 8 το πνε ε ε ευ μα

Ο γλυ κα σμος των Α γγε ε ε ε ε
 ε λω ω ω ω ω ω ω ν τω ω ν θλι βο με ε
 ε νων η η χα ρα Χρι στι α νων η προ
 στα α α α α α α τι ι ι ι ι ι ις Παρ
 θε νε ε μη τη η ηρ Κυ ρι ι ι ι ου
 αν τι λα β8 μ8 8 και ρυ υ υ σαι τω ω ν
 αι ω ω νι ω ω ω ν βα σα α α ανων

Κ αι σε με ε σι τρι αν ε ε ε ε ε
 ε χω ω ω ω ω ω ω προ ος τον φι λα α
 α αν θρω πο ον Θε ον μη μ8 ε ε λεγ ξη
 τας πρα α α α α ξει ει ει ει ει εις ε

νω πι ον τω ω ων Α γγε ε ε ε λων πα ρα

κα λω σε ε ε Παρ θε ε νε βο η η θη η

σον μοι οι οι εν τα α α α χει

Χ ρυ σο πλο κω τα τε πυ υ υ υ υρ γε

ε ε ε ε ε ε και αι δω δε ε κα

τει ει ει χε πο ο ο ο λισ η λι ο

στα λα κτε θρο ο ο ο ο νε ε ε ε ε ε ε

κα θε δρα τϑ βα α α σι λε ε ε ε ως α

κα το νο η η τον θα α αυ μα πω ως γα

λϑ ϑ χεις το ο ον Δε σπο ο τη η η η η

η

Ὁ ἱερεύς· Δι' εὐχῶν τῶν ἁγίων Πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ
Χριστέ, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς.
Ὁ ἀναγνώστης· Ἀμήν.